

Per un audiovisual accessible

Les meves primeres paraules volen ser d'agraïment a *Comunicació 21* pel reportatge central que va dedicar a l'accessibilitat als mitjans de comunicació, un tema que sovint és oblidat pels responsables de la programació i que és desconegut pels periodistes que hi treballen. Gràcies també per oferir-me fer aquesta reflexió al voltant de la necessitat que els nous mitjans audiovisuals siguin accessibles per a tothom.

El nou any que hem encetat ens ha portat algunes novetats en el panorama audiovisual català que crec que cal destacar. D'un costat, la recent estrenada Llei de la Comunicació Audiovisual catalana i, d'un altre, l'inici de les emissions de la Televisió Digital Terrestre (TDT). Si el primer cas podem pensar que pot ser un gran avanç per a les persones amb discapacitats visuals, el segon pot ser –ho està sent ja– un clar motiu de discriminació cap al col·lectiu de persones cegues i amb deficiències visuals.

Efectivament, la nova Llei de la Comunicació Audiovisual catalana consagra per primer cop que les persones discapacitades –bàsicament sords i cecs– puguin accedir d'una manera efectiva a tots els continguts emesos, en igualtat de condicions que la resta de ciutadans. A l'espera de la publicació del reglament que desenvoluparà i concretarà la llei, això ha de significar que tant les televisions públiques com –i heus aquí una gran novetat– les privades que emetin a Catalunya, haurien d'emetre espais subtítulats i audiodescrits, de forma regular.

Textualment, la llei parla d'incorporar progressivament en la seva programació la subtítolació per a persones sordes, la llengua de signes catalana i l'audiodescripció per a persones cegues, per tal d'afavorir l'accés de les persones amb discapacitat a la comunicació audiovisual. Serà el Consell de l'Audiovisual de Catalunya qui reguli el compliment d'aquestes obligacions.

En aquest apartat, crec que és de justícia agrair la tasca de tots els membres del Consell de l'Audiovisual (CAC) –personificats en l'anterior i actual presidents, Francesc Codina i Josep Maria Carbonell– que des del primer moment es van fer ressò de les peticions del Comitè Català de Representants de Minusvàlids (Cocarmi), l'organisme que agrupa les principals organitzacions de discapacitats catalans i que representen al 9% de la població catalana.

Al costat d'ells, cal també agrair a la totalitat dels ponents de la llei la seva sensibilitat per impulsar aquest aspecte nou de la llei. Esperem que aquesta bona notícia s'acabi de concretar i que els espais

televisius que disposin d'aquesta facilitat siguin prou diversos en les franges horàries i en els gèneres televisius.

Fins ara, les experiències d'audiodescripció que ha dut a terme Televisió de Catalunya han estat possibles gràcies al finançament que ha aportat l'ONCE. Bàsicament, han estat sèries de ficció de producció pròpia (*Porca misèria*, *Majoria absoluta*, *L'un per l'altre*) sense anar més enllà en altres gèneres o llargmetratges.

Esperem també que aquest primer pas ens obri les portes d'aquest sector i faci arribar també l'audiodescripció al mercat dels DVD, i de forma més àmplia, als teatres i cinemes de Catalunya d'una forma regular. En aquest aspecte, encara per regular, creiem que una societat avançada no pot permetre que una part de la seva ciutadania es quedi al marge d'aquests avenços.

Dissortadament, no podem ser tan optimistes amb la TDT. De moment, les emissions de prova s'han iniciat sense ser plenament accessibles. La falta de menús "parlants" impedeix que les persones cegues i amb discapacitats visuals puguin tenir accés a totes les possibilitats d'aquest nou mitjà de comunicació.

Un cop més, una nova tecnologia –unida a la imprevisió de poders públics per regular aquests aspectes d'accessibilitat universal– ens fa anar un pas per darrere a les persones discapacitades, tornant-nos a recordar que podem ser ciutadans de segona. Les converses entre el Ministeri d'Indústria i els operadors públics i privats sembla que segueixen encallades des de fa massa mesos, a l'espera de trobar un estàndard a gust de tots. Esperem que les bones paraules que de moment es pronuncien en veu alta s'acabin convertint en realitats en els propers mesos.

Teresa Palahi
Delegada Territorial
de l'ONCE Catalunya

Esperem també que arribi l'audiodescripció al mercat dels DVD, i de forma més àmplia, als teatres i cinemes de Catalunya d'una forma regular. En aquest aspecte, encara per regular, creiem que una societat avançada no pot permetre que una part de la seva ciutadania es quedi al marge d'aquests avenços